

1896-01-21

SENDER

Joakim Skovgaard

RECIPIENT

Wilhelmine Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Rosenvænget

Mentioned people:
Hans Nicolai Holten
Susette Cathrine Holten
Thorolf Pedersen
Viggo Pedersen
Agnete Skovgaard
Joakim Skovgaard
Johan Thomas Skovgaard
Wilhelmine Skovgaard

Archive:
Mappe 17 nr. 35

TRANSCRIPTION

Mappe 17

Brev nr 35

Rosenvænget 21-1-1896

Kjære Faster! Hvordan mon Du har det, jeg tænker hyggeligt og roligt, og Du må ikke besvære Dig med at skrive til mig, Viggo kommer nok snart til byen, og så får jeg at vide hvordan Du har det. Her vil jeg ikke sige at det er roligt, både har jeg så meget at tage vare både med det ene og det andet, så jeg synes dagene er for korte, eller der er for få af dem i måneden, og nu ser der ud til at blive en stor badulje i kunstnerverden i anledning af at den Frie udstilling har opnået at ordne sin egen udstilling i Stockholm, som en underafdeling af den danske.

Jeg gad nok vide hvordan det vil ende, men vi får det vel tids nok at vide. Den 1ste februar. Ja nu har Viggo været her og han sagde Du lod til at befinde Dig vel der ude, og der er da rimeligt nok på

-2-

så rar et sted, og Viggo læser jo for Eder om aftenen, det er hyggeligt. Vi har også fået samlet lidt sammen på os så vi virkelig får læst lidt de fleste aftener når pigerne har arbejdet fra hånden. Vi er lige færdige med [?"Dyre Rein"], den har I nok også haft for, den er nydelig.

Ellers sidder jeg navnlig begravet i Viborgtegninger, og Viggo gav mig en god håndsrækning i det lidt han sagde om dem. Det er jo såre interessant at sysle med, men så vidtløftigt og mangfoldigt så det er lige ved at gå over grænsen. Imidlertid synes jeg dog, at jo længere jeg kommer ind i arbejdet jo bedre kommer jeg også ud af det. Som Fader sagde "kom blot rigtig ind i det, så kommer du nok ud af det. Forleden var vi ude på Thorvaldsensvej for at høre til Svigerfader som ligger, men han har det dog bedre end vi trode.

-3-

Det er kardialgi og besværlighed med at synke maden og sådant og nogen bedring ved jeg ikke om der endnu er at mærke. Vi körte ud i droske, dels på grund af at jeg især var noget forkölet men også fordi det er så tungt for Agnete at gå i dette sneföre. Hjemad brugte hun dog sine ben og sporvogn. Vor gamle pige Valborg komme her i denne tid og hjælper Agnete med en mængde syning, og hun får nok meget fra hånden og letter arbejdet meget for Agnete. Sommetider omflages hun tæt af börnene, som vil have hende til at fortælle eventyr, jeg kommer til at tænke på gamle dage da lille Stine, som syede for Moder fortalte eventyr for Niels og mig, om "Edderland hönsepige og "Bjærgmanden". Det kniber

næsten at holde tankerne sammen, for Johan Thomas sidder og læser sine lektier højt i ørene på mig, de andre har vi da nu fået på vejs

-4-

til sengen. Hos Holtens har jeg ikke været de sidste Dage og da heller ikke hos Nielses, men der var Agnete ovre i dag med småpigerne for at takke for en nydelig lille kjole af græsk tøj som Ingeborg havde syet til Georgia. Thorolf Pedersen havde da glæde af sine dekorationer, var der meget galt ved dem var det da nok snarest at de var for gode*, så folk så for meget paa dem og for lidt på skuespillerne. Det er dog både en fejl til den rigtige side, og ikke at lægge Thorolf til last, det er Tidens krav, der forlanger så meget af det udenoms. Jeg gad vide om der skulde komme noegen reaktion på det område. Forleden [?] blev der nok spillet en symbolistisk komedie på et af teatrene, der foregik nok bag [?flor], men det var vist nærmest at gjøre for meget ud af det på en anden måde.

*står der med andre Ord i Politiken.

Rosenvænget 21-1-1896

Kjære Pastor! Hvordan mon Du har
det, jeg tænker hyggeligt og roligt, og Du
må ikke hovene Dig ned at skrive til
mig, Viggo kommer nok snart til byen,
og så lad jeg at vide hvordan Du har
det. Her vil jeg ikke sige at det er roligt,
både har jeg så meget at tage vare på
med det ene og det andet, så jeg tynde dage
er for korte, eller der er for få af dem
i måneden, og nu ser der ud til at blive
en stor bølge i kunstnervordenen i anled-
ning af at den Frø udstilling har opnået
at ordne sin egen udstilling i Stockholm
som en underafdeling af den danske.

Jeg gad nok vide hvordan det vil ende,
men vi får det vel tid nok at vide.

Den 1ste februar. Ja nu har Viggo været her
og han siger Du lad til at befinde Dig
vel derude, og det er da rimeligt nok jo

så snart et sted, og Viggo læser jo for Eder
om aftenen, det er hyggeligt. Vi har også
fået samlet lidt stammen på os så vi
virkelig får læst lidt de fleste aftenen når
pigerne har arbejdet fra hånden. Vi er
lige færdige med "Dyde Rein", den har I
nok også hørt for, den er nydelig.

Ellers er der jeg navnlig begravet i Orlog-
tegninger, og Viggo gav mig en god hånd-
rækning i det lidt han sagde om dem.

Det er jo så interessant at byde med, men
så utålmodigt og mangfoldigt så det er
lige ved at gå over grænsen, Imidlertid
synes jeg dog, at jo længere jeg kommer
ind i arbejdet jo bedre kommer jeg
også ud af det. Som Fader sagde "Kom
blot rigtig ind i det, så kommer Du nok
ud af det. Forleden var vi ude på Thor-
valdsvej for at høre til Vigerfader som
ligger, men han har det dog bedre end vi troede.

det & kardiologi og besværlighed med at synte
moden og sålent og nogen bedring ved sig
vite om de endnu & at mærke. Vi kørte
ud i drokke, dels på grund af at jeg især var
nogen forfølelse men også fordi det & var
tungt for Agnete at gå i dette overfart.
Hjernen brugte hun dog sine ben og spore
vogn. Vor gamle pige Valborg kommer
her i denne tid og hjælper Agnete med en
mængde syning, og hun får nok meget fra
hånden og ligger arbejdet meget for Agnete.
Sommetider omflænges hun tæt af børnene,
som vil have hende til at fortælle eventyr,
jeg kommer til at tænke på gamle dage da
hille Pline, som syede for Moder fortælle
eventyr for Niels og mig, om "Chlorland
Kønspejle" og "Bjergmanden". Det kniber
næsten at holde tankerne sammen, for John
Thomas skifter og læser sine bøger højt i ørene
på mig, de andre har vi da nu fået på vejs

til sengen. Hos Kottens har jeg ikke været
de sidste dage og da heller ikke hos Nielsen,
men der var Agnete over i dag med småpigerne
for at tale for en udsalg alle kjole
af grønt tøj som Ingelof havde syet til
Georgia. Thorolf Pedersen havde da glæde
af sine dekorationer, var der noget galt
ved dem var det da nok mest at de
var for gode, så folk så for meget på
dem og for lidt på skuespillerne. Det er
dog både en fejl til den rigtige ord, og
ikke at lægge Thorolf til last, det er tidens
krav, den forlanger så meget af det uden-
oms. Jeg gad vide om der skulde komme nogen
reaktion på det område. Forledent år blev
der nok givet en symbolistisk komedie på
et af teatrene, den foregik nok bag flør, men
det var vist nærmest at gøre for meget ud
af det på en anden måde.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 17 Nr. 35

x står der med andre ord i Folktiden.